

PREGS I PREGUNTES

Obsessions espanyoles

La dreta espanyola, que treballa amb concentrat de nacionalisme espanyol com a producte estretella de la seva oferta política, té obsessions que, després de set anys al poder, han arribat a la caricatura. La primera és acabar d'imposar la seva simbologia, derivada del bàndol "nacional", en primer lloc a l'esquerra espanyola i, després, als que som sospitosos de poc patriotisme del seu. Per això la "megabandera", les desfilades i tota la parafernàlia, i per això l'estat d'empenyament amb les banderes republicanes que han omplert les manifestacions paciïstes. Les altres obsessions són encara més antigues i tenen a veure amb els veïns. Uns són al sud, i això explica la batalla del Perejil. Uns altres, al nord, i per allà passen molts mecanismes mentals que han acabat enfrontant el Govern espanyol amb el francès. L'odi de la dreta espanyola al *gavatxo* invasor és proporcional al complex d'inferioritat que arrosseguen des de la decadència dels Àustries. I el tercer grup és a dins. En la mentalitat que arrossega la dreta espanyola i el seu gran líder al capdavant, bascos i catalans aprofitaran qualsevol signe de feblesa de l'estat per traïr-lo i intentar marxar-ne. Ja ho van fer després del 1898 i el diagnòstic d'Ortega és esculpit en pedra en la zona més primària dels seus còrtexs cerebrals. Ara cal veure l'efecte electoral del retorn a les posicions de sempre del PP. Aznar i la seva colla estan convençuts que n'hi ha prou de girar els *Telediarios* cap al País Basc, amb unes gotes de Maragall i ERC, per redreçar les enquestes.

Si guanyen les municipals, o si no les perden clarament, s'haurà imposat un sistema de valors molt semblant al que vam patir durant quaranta anys.

Salvador Cot

La crònica

Lluita de mítings i el triomfalista míting d'Antich

Dilluns, 28 d'abril

Lluita de mítings. Dins de la cada vegada més intensa campanya electoral valenciana, els partits polítics intenten donar cops d'efecte amb els anuncis de convocatòria dels mítings centrals de campanya. El PSPV, com és habitual, obre la campanya a tot l'estat a la plaça de Bous de València, el dia 9 de maig, amb la intervenció de José Luis Rodríguez Zapatero. El PP, un dia després, intenta donar ànims a la seua decaïda militància amb un acte a l'estadi de Mestalla amb la participació, potser contraproductiu, de l'home més odiat de l'estat espanyol, José María Aznar. Unió Valenciana, per la seua banda, fa una fugida endavant amb la convocatòria d'un arriscat míting a la plaça de Bous per a una força en retrocés. L'últim anunci, del dilluns 28, és el del Bloc-Esquerra Verda, que assegura que ha demanat permís a la Conselleria de Cultura per fer el míting de tancament de campanya al teatre romà de Sagunt per denunciar la possible demolició d'aquest teatre.

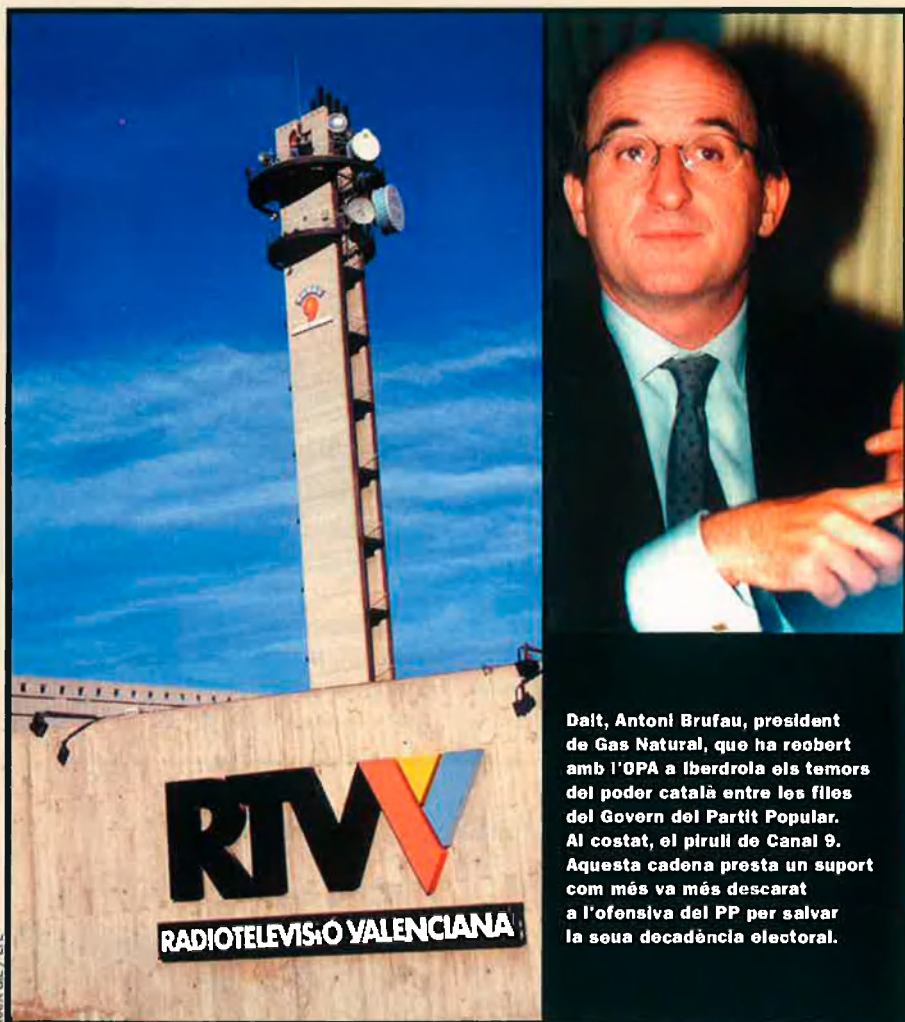
Canal 9, cada vegada més. Segons un estudi elaborat pel PSPV, durant els primers 23 dies d'abril els candidats del PP a la Generalitat Valenciana van aparèixer a Canal 9 un 80% més que els socialistes. Joan Ignasi Pla ha arribat a no aparèixer en les emissions durant sis dies. La diferència encara augmenta més si es tenen en compte les aparicions de càrrecs institucionals. El mateix estudi constata que l'aparició de candidats d'Esquerra Unida - Entesa és mínima, i la de candidats del Bloc - Esquerra Verda o d'Unió Valenciana, inexistent.

Els millors anys de Balears. Així defineix Francesc Antich la legislatura que està a punt d'acabar. El president de Balears va fer aquesta immodesta autoreferència en el primer gran míting de campanya, davant unes 1.500 persones, amb l'assistència del president andalús, Manuel Chaves.

Dimarts, 29 d'abril

L'última maniobra del PP. El PP valencià continua amb les maniobres per embrutar tant com siga possible la precampanya electoral. El seu portaveu adjunt a les Corts, Rafael Maluenda, denuncia que Andrés Perelló, diputat socialista, ha comès "una irregularitat que podria fins i tot ser constitutiva de delictes de malversació de cabals públics". Maluenda diu que Perelló, per justificar unes subvencions per a una fundació que presideix, va presentar dues factures iguals a la Diputació i a les Corts. Perelló contesta que les factures tan sols són "una memòria, i no les despeses", i explica que el tresorer de la fundació, pel qual passen totes les factures, és del PP. L'actual partit governant a la Generalitat Valenciana, doncs, haurà de buscar arguments millors.

Consells comarcals. Els grups parlamentaris del PSC, ERC, PP i Iniciativa es posen d'acord per modificar el sistema d'elecció dels consells comarcals. CiU, que amb l'actual sistema governa 32 dels 41 consells existents, s'hi oposa i afirma que el nou sistema perjudica els municipis petits. És trist que el paper dels consells comarcals s'hagi de debatre al Parlament, com a conseqüència d'un canvi en el sistema electoral. Aquestes administracions, ara per ara, fan la feina que els deixen fer els municipis i, sobretot, les diputacions. Seria més lògic que el Parlament parlés seriosament del model territorial que desitja, la qual cosa no passa tant pel sistema d'elecció com per les funcions de cada administració. L'any 1998, els consells van rebre un cop molt fort perquè el Tribunal Constitucional va defensar les diputacions per damunt de tot. Hi està d'acord el Parlament de Catalunya? Si aposten pels consells, no caldria el compromís dels partits de reforçar-los, en el cas que controlin les diputacions? Mentre les competències

Dalt, Antoni Brufau, president de Gas Natural, que ha reobert amb l'OPA a Iberdrola els temors del poder català entre les files del Govern del Partit Popular. Al costat, el pirull de Canal 9. Aquesta cadena presta un suport com més va més descarcat a l'ofensiva del PP per salvar la seua decadència electoral.

dels consells depenguin de qui mana a la diputació i de qui governa al consell, les comarques no tindran una administració forta, sinó dependent i inestable. **El poder català fa por.** Quan Gas Natural va llençar per sorpresa una oferta de compra d'accions pel 100% d'Iberdrola, el passat 11 de març, va obrir la caixa dels trons a Madrid. Iberdrola és la segona companyia elèctrica de l'estat, i, amb aquesta compra, Gas Natural entraria amb força en un dels sectors considerats estratègics pel Govern del PP. I no sols això; l'entrada de Gas Natural en el sector elèctric aniria de la mà d'un dels seus socis de referència, La Caixa. El fantasma del poder català emergeix amb tota la seva força en aquesta operació, sobretot per a un PP temorós que la caixa catalana i les seves empreses participades adquirixin un poder econòmic no desitjat, per estar fora del control de Madrid. En

aquest sentit, l'oposició que la Comissió Nacional de l'Energia va deixar entreveure la setmana passada en relació amb l'OPA de Gas Natural sobre Iberdrola proporciona nous arguments al govern del PP, que sempre ha vist l'operació amb hostilitat. Les consignes polítiques s'imposen, de nou. Llavors, on és el suposat liberalisme del PP? Ha caigut una altra màscara.

Dimecres, 30 d'abril

Anticatalanisme rampant. Ja no és una anècdota. El PP balear usa l'anticatalanisme com a arma electoral com mai no havia passat. La llengua, el seu ensenyament i l'ús administratiu i oficial és tema de campanya. El PP, així, intenta contrarestar l'aparent empena dels partits anticatalanistes, extraparlamentaris, ASI i CLAU, que podrien restar-li uns vots preciosos el dia 25 de maig.

25 de maig: una nova oportunitat

Estan intentant convèncer-nos que les pròximes eleccions municipals i autonòmiques seran un referèndum al voltant de la política del PP en l'Iraq. No podem oblidar que aquesta invasió il·legal comporta apostar per un món militaritzat, més empobrit, violent i insegur, sense contrapoders democràtics. Malgrat això, ens equivocaríem si no evitem que es queden enganxades en les tenebres altres decisions que ens afecten i que constitueixen el nucli de les propostes i actuacions, cada vegada més dretanes, del Govern Aznar. La boda de la seua filla amb Agag, que segons es diu és un dels presumptes comissionistes de l'accidentat AVE Madrid-Lleida, va ser un acte social principesc pagat amb fons públics, que posava de manifest que la coherència, l'ètica i l'austeritat no són les virtuts d'un govern que elabora normes que precaritzen el mercat de treball i que produeixen la convocatòria de la vaga del 20J. El *chapapote* va palesar la malaptesa, la falta d'iniciativa i la capacitat per a mirar cap a un altre costat. Ara, s'intenta culpar "els altres", una fal·laç i maliciosa conjura política, de les reaccions de la ciutadania colpejada per la indignació, la tragèdia i la ruïna. Aquest govern pareix especialista a encoratjar els enfrontaments ciutadans. Alhora que es legisla en contra dels drets individuals, de les llengües, les cultures i les competències de les comunitats autònomes, es recuperen de l'imaginari polític del franquisme les acusacions de comunista, destructor de la unitat d'Espanya. Ara volen enganyar-nos amb mesures econòmiques d'ínfim perfil. No els donem una altra oportunitat!

Glòria Marcos

UNA DE TANTES

